

क्षसे । विद्याधरेमहादेवेतथास्यादक्षदेवने ॥ १३२ ॥ कंदरस्त्वङ्कुशेपुंसि
गुहायाननपुंसकं । कर्चूरः स्यात्पुमाञ्छट्यां सुवर्णेन पुंसकं ॥ १३३ ॥
काश्मीरंकुङ्कुमेपि स्यादृङ्गपुष्करमूलयोः । कावेरीस्यात्सरिङ्गे देपण्यनारी
हरिद्रवोः ॥ १३४ ॥ कांतारेऽस्त्रीमहारण्ये बिले दुर्गमवर्त्मनि । पुंसि स्या
दिक्षु भेदेऽथ किशोरेऽम्बस्य शावके ॥ १३५ ॥ तैलपण्ये घघौचस्यात्तरु
णावस्य सूर्ययोः । किर्मीरेनागरं गेचकर्बुरे रक्षसांतरे ॥ १३६ ॥ किंश
रूर्नासस्यम्बूके विशिखेकंकपक्षिणि । कुहरंगह्वरे छिद्रे क्लीवनागान्तरे पु
मान् ॥ १३७ ॥ कुकुरः सारमेयेनाग्रं थिपर्णेन पुंसकं । कूर्परः स्यात्कफोशौ
षजानुर्द्वेषे च पुंस्ययं ॥ १३८ ॥ कुञ्जरेऽनेकपेकेशे स्त्रीधातक्यां च पाटलौ
। कुमारः स्यात्कुकेस्कंदे युवराजेऽम्बवारके ॥ १३९ ॥ बालके वरुणद्रौ
मानद्वयोर्जात्यकांचने । कुमारी शैलतनयानवमाल्योर्नदीमिदि ॥ १४० ॥
सहापराजिताकन्याजंबूदीपेषु च स्त्रियां । कुठारूर्नाद्रुमे केशे कुट्टारं केवले
रते ॥ १४१ ॥ कुबेरः स्यात्पुंसिनदीवृक्षे पुंण्यजनेम्बरे । कूबरस्त्रिषु चारौ
नाकुञ्जके स्त्रीयुगंधरे ॥ १४२ ॥ केसरं हिंगुनि क्लीवं किंजल्केन स्त्रियां पु
मान् । सिंहच्छट्यां पुन्नागेव कुलेनागकेसरे ॥ १४३ ॥ केदारेऽद्रौ शि
वेक्षे च भूमिभेदालवालयोः । केनारः पुंसिनरकेशिरः कपोलसंधिषु
॥ १४४ ॥ कोटिरः पुंसिनकुलेशक्रागोपकशक्रयोः । कोट्टारेनागरे कूपे पु
ष्करिण्याम्पाठके ॥ १४५ ॥ खपुरः क्रामुके भद्रमुस्तकेऽलसकेपि च । ख

मेदि •

रन्त •